

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **J.J.**, zastoupen JUDr. Stanislavem Kadlubiecem, advokátem se sídlem Husova 401, Třinec – Staré Město proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2009 číslo 511 204 211 **o nároku na starobní důchod**

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o starobní důchod ke dni 4.12.2009, protože nezískal potřebných 16 roků v I.A kategorii.

[2] Žalobce podal včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Tvrdil, že po celou dobu od roku 1975 pracoval v preferované kategorii 1.A jako hutník vysokopecář a odpracoval tak 16 let. Navrhl, aby znovu byla posouzena jeho pracovní

činnost v kategorii 1A a po té napadené rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2009 čj. 511 204 211 bylo zrušeno a věc vrácena žalované.

[3] Žalovaná se k žalobě písemně vyjádřila tak, že zhodnotila dobu zaměstnání žalobce v preferované kategorii podle dokladů založených v jeho dávkovém spise. Podle těchto dokladů žalobce v jednotlivých letech vykonával jak práce zařazené do I. pracovní kategorie, tak i práce zařazené do II. pracovní kategorie. O výkonu těchto prací vedl zaměstnavatel přesnou evidenci, na jejímž základě pak v evidenčním listě důchodového zabezpečení uváděl počet dnů odpracovaných zaměstnancem v té které pracovní kategorii v kalendářním roce. Z evidenčních listů žalobce je zřejmé, že od nástupu do Třineckých železáren, tj. od 4.7.1975 zprvu vykonával práce zařazené do II. pracovní kategorie a v dalších letech pak zpravidla jen po část roku vykonával i práce zařazené do I. pracovní kategorie. Žalovaná nemá důvod pochybovat o správnosti údajů týkajících se počtu odpracovaných dnů v I. a II. pracovní kategorii uvedených zaměstnancem v evidenčních listech důchodového zabezpečení žalobce. Žalovaná také není oprávněna k přezkoumávání správnosti zařazení pracovníka do zvýhodněné pracovní kategorie provedeného zaměstnavatelem. Potvrzení zaměstnavatele je pro ni při vykazování doby zaměstnání v určité pracovní kategorii závazné. Proto dobu zaměstnání ve zvýhodněné pracovní kategorii započítala žalobci v rozsahu potvrzeném zaměstnavatelem. Postupovala tak v souladu s platnými právními předpisy a na svém rozhodnutí nemůže nic měnit.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla žádost o starobní důchod ke dni 4.12.2009 pro nesplnění podmínek ustanovení § 29 a § 74 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že nárok na starobní důchod nevznikl, protože nezískal potřebných 16 roků v I.A kategorii. Dle dokladů v této kategorii získal 13 roků a 178 dní pojištění.

[5] Krajský soud svým rozhodnutím ze dne 25. března 2010 čj. 21Cad 104/2009-13 žalobu zamítnul a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Soud dospěl k závěru, že by žalobci ke dni 4.12.2009, dovršením 58 let vznikl nárok na starobní důchod, pokud by odpracoval 16 let v I.A kategorii prací vymezených právními předpisy, avšak oproti údajům o době zaměstnání v délce 13 let a 178 dnů, které žalovaná měla k dispozici, nikterak neprokázal své tvrzení o odpracování 16 let. Z důvodu procesního neúspěchu pak soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení a úspěšné žalované nepřiznal náhradu s odkazem na ustanovení § 118d odst. 1 zákona č. 528/1991 Sb. Ke kasační stížnosti podané žalobcem Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 6. října 2010 čj. 6Ads 89/2010-34 zrušil rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 25.3.2010 a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Pochybení zdejšího soudu spatřoval v tom, že přestože v posuzované věci vznesl žalobní námitku, k níž také uvedl důkazní návrh (přílohu k žádosti o důchod ze dne 12. 9. 2003 a sdělení zaměstnavatele stěžovatele – prošetření preferované kategorie ze dne 2.11.2009), krajský soud se tímto důkazním návrhem nezabýval a při hodnocení vznesené žalobní námítky jen uvedl, že žalobce neprokázal své tvrzení, že v dané pracovní kategorii odpracoval 16 let. Krajský soud ani nevyložil z jakých důvodů navržený důkaz neprovedl, čímž se dopustil vady řízení. Krajský soud tím, že nijak nepřihlédl k důkazním návrhům žalobce, jím předložené důkazy neprovedl a případně nezhodnotil, zda v případě žalobcem

předložených důkazních prostředků jde o natolik důvěryhodné doklady, že z nich lze vycházet namísto údajů uváděných do evidenčních listů důchodového zabezpečení (pojištění), které v řízení o přiznání starobního důchodu žalobci neměla bez svého zavinění žalovaná k dispozici (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 18Cad 128/2007 - 35 ze dne 11. 10. 2007), zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Nejvyšší správní soud proto shledal v postupu krajského soudu vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, a proto námitku stěžovatele shledal důvodnou a napadený rozsudek zrušil. Krajský soud pak zavázal v dalším řízení právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.) a současně jej zavázal v novém rozhodnutí rozhodnout i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2).

[6] Krajský soud v dalším řízení přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“) a v intencích pokynu Nejvyššího správního soudu a dospěl opětovně k závěru, že žaloba není důvodná.

[7] V souzené věci je klíčovou otázkou sporná doba výkonu zaměstnání v pracovní kategorii I.A v období let 1975 až 1985, když žalovaná žalobci v tomto období eviduje **4.923 dnů v I.A prac. ktg** a **1.189 dnů ve II. prac. ktg**; žalobce tvrdí, že i těch 1.189 dnů odpracoval v I.A pracovní kategorii. Započtením této doby by tak žalobce získal celkem 6.112 dnů v I.A prac. ktg, což představuje 16 let plus 272 dnů a v důsledku toho by jeho důchodový věk činil 58 let (§ 74 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí, § 174 a § 14 zák. č. 100/1988 Sb.). Pro započtení této doby předložil žalobce žalované tiskopis 126 (Příloha k žádosti o důchod) ze dne 12.9.2003, dle kterého mu zaměstnavatel oproti údajům vykazovaným na evidenčních listech důchodového zabezpečení, nově prokazuje v I. pracovní kategorii dalších 1.189 dnů v období let 1975 až 1989.

[8] Dle správního spisu žalované a tam založených evidenčních listů důchodového zabezpečení prokazujících tvrzenou dobu žalobcem, je zjištěn následující počet dnů v jednotlivých letech:

	I.A ktg.	II. ktg.	
1975 (od 4.7.)		181	
1976	92	274	
1977	184	181	
1978	27	59	(272 dnů ve III. prac. ktg)
1979	307	58	
1980	366		
1981	274	91	
1982	335	30	
1983	243	122	
1984	366		

1985	202	163
1986	365	
1987	365	
1988	366	
1989	335	30
1990	365	
1991	365	
1992	366	

Na EL z doby 1975 až 1978 u vykazované II. prac. kategorie je druh činnosti označen „pánvař“ H211-18 a u vykazované I. prac. kategorie je druh činnosti označen jako „tavič sur. železa“ H111-02.

Na EL z doby 1979 a nasl. je u prac. kategorie I uvedeno 11 01 02 IA nebo „hutník vysokopecář“ a u II. prac. kategorie je resortní označení 13 01 03 II, 13 01 04 II, nebo 66 26 18 II.

[9] Dle resortního seznamu MHTS činnost číselně označená

- 11 01 02 IA je práce tavičů a struskařů u vysokých pecí;
- 13 01 03 II je příprava pánví k odpichu surového železa a strusky a převážení surového železa do oceláren nebo k licímu stroji;
- 13 01 04 II je příprava žlabů a pomocných hmot na tavičské plošině, výpomoc při odstraňování poruch na pecních armaturách;
- 66 26 18 II je provozní údržba a seřizování výrobního zařízení ve výrobě základních hutních výrobků (hutní agregáty, jeřáby, lisy, kabelové rozvody apod.).

[10] Z resortního seznamu je zjištělé, že při výrobě surového železa bylo rozlišováno na výkon činnosti:

- se zařazením do I. prac. ktg: Hutník vysokopecář (11 01 01/1), a to na práce odlévačů surového železa na licím poli u vysokých pecí a na práce tavičů a struskařů u vysokých pecí,
- se zařazením do II. prac. ktg. Dělník vysokých pecí (13 01 01/2, 13 01 02/2 atd. až 13 01 22/2), přičemž se jedná o činnosti, např. čištění vysokopecního pancíře, plynového potrubí, plynových a vodovodních uzávěrů vysokopecních kanálů a vysokopecních armatur, příprava a míchání masy pro ucpávku odpichových otvorů, příprava pánví k odpichu surového železa a strusky a převážení surového železa do oceláren nebo k licímu stroji, příprava žlabů a pomocných hmot na tavičské plošině, výpomoc při odstraňování poruch na pecních armaturách, vylévání tekuté vysokopecní strusky do granulačního zařízení nebo do struskových nádrží, klopení kolib se žhavou a tekutou vysokopecní struskou, plnění vozíků vsázkovým materiálem a odvážení k pecím, spouštění a řízení odlévacího stroje atd.,
- se zařazením do II. prac. kategorie , skupina 66 – Údržba základních prostředků, konkrétně např. 66 26 18 „provozní údržba a seřizování výrobního zařízení ve

výrobě základních hutních výrobků (hutní agregáty, jeřáby, lisy, kabelové rozvody apod.)“.

[11] Žalobcův zaměstnavatel údaje vykazované na evidenčních listech z posuzovaných dob (podepsané účetní a žalobcem), které jsou uvedeny v odst. [8] tohoto rozsudku následně dne 12.9.2003 změnil na formuláři „Příloha k žádosti o důchod“ tak, že žalobci vykázal v období od 4.7.1975 do 31.12.1985 1.159 dnů a v období od 1.11.1989 do 30.11.1989 30 dnů činnosti hutníka vysokopecáře s číselným označením 11 01 02 IA. V průvodním dopise adresovaném okresní správě sociálního zabezpečení uvedl, že na mzdových listech byly chybně uváděny důchodové kategorie. Organizace tuto skutečnost prošetřila a provedla opravu původních údajů na základě předloženého „Prohlášení svědků o výkonu zaměstnání zařazeného do I. nebo II. pracovní kategorie“, kdy svědci shodně prohlásili, že jmenovaný vykonával druh činnosti „hutník vysokopecář“ v preferované kategorii IA v období let 1975-1985 a v r. 1989.

[12] Dle svědecké výpovědi Ing. V.H., vedoucího odboru personální práce a odměňování, k opravě v evidenci pro účely důchodového pojištění došlo na základě „Prohlášení svědků o výkonu zaměstnání zařazeného do I. nebo II. pracovní kategorie“, sepsaného dne 31.8.2003, kdy svědci R.F. a O.S. prohlásili, že pan J.J. pracoval od 4.7.1975 do 31.12.1985 a od 1. 11. 1989 do 30.11.1989 v provozu vysoké pece jako vysokopecář. Dále, že při centralizaci podkladů z provozů na podnik v období roku 2003 se zjistilo, že údaje u pana J.J. nejsou správné a začalo se to řešit.

[13] Dle svědecké výpovědi O.S., který pracoval od roku 1976 jako mistr a mistroval žalobci asi 4 nebo 5 let, se z důvodu organizačních a generálky pece toto měnilo, avšak když odcházel do důchodu, znovu žalobci mistroval. Pokud se jedná o složení osádky, tak na každé směně musel být vrchní tavič (9.třída), dále dva struskaři (8.třída), dva pomocníci (7.třída), pánvař (6.třída), spodní struskař a pak další jako olejář, jeřábník, vodař atd. Jednotliví zaměstnanci se museli někdy zaskakovat, ale nikdy nebyli přesunuti pracovníci z funkcí nejvyšších, jako např. tavič a struskař. Pokud se týká přímo žalobce, tak žádný nový pracovník nebyl nikdy hned zařazen do 8 třídy, ale nejdříve dělal jiné zastupující práce zařazené v 6. nebo 7. třídě, takže žalobce začínal u činnosti pomocníka struskaře, při oleji, jako čistič plynu a tato doba trvala asi jeden rok po nástupu a pak začal pracovat jako struskař a u pece jako obsluha, kromě prvního a druhého taviče, kteří měli 9. nebo 8 třídu. Dále, že každý mistr měl na směně šichtovnici, kterou vyplňoval, musel to podepsat i vedoucí pece a na konci měsíce tuto odevzdal na mzdové oddělení.

[14] Další svědek R.F. vypověděl, že jako mistr u vysoké pece pracoval od r. 1966. Žalobce u něj začal pracovat až od listopadu 1985, kdy byla provedena generální oprava a došlo k reorganizaci osádek. Žalobce u něj pracoval

vždy v základní osádce u pece, pracoval s tekutým kovem na pozici struskaře, taviče, pomocného taviče. V základní osmičlenné osádce byl první tavič, druhý tavič,

první pomocník, druhý pomocník, vrchní struskař, spodní struskař, pomocník vrchního struskaře a jeřábník. Jeřábník byla II. prac. kategorie, ostatní byli v I. prac. kategorii. Evidence probíhala tak, že mistr vždy na konci šichty do šichtovnice vepsal konkrétní lidi, kteří směnu vykonali, a to konkrétně na jaké pozici a kolik hodin. Takto se to evidovalo za celý měsíc dle jednotlivých dnů a tyto doklady se vždy na konci měsíce odevzdávaly mzdové účetní. Každá funkce byla zařazena do určité třídy 9,8,7,6 a tomu také odpovídala výše mzdy. První tavič byl v 9. třídě, druhý tavič a vrchní struskař v 8. třídě, spodní struskař v 7. třídě, první pomocník a jeřábník v 6. třídě. Výkazy za celý měsíc vždy kontroloval vedoucí pece a teprve potom to šlo k účetní provozu. Pokud se týká činnosti pánvaře, který byl ve II. prac. kategorii, tak ten připravoval pánve, posypoval povrch koksovým mourem, aby to neztuhlo, vyléval z pánve do zásobníku. Žalobce vždy pracoval, a to i před rokem 1985 na pozicích, které byly zařazeny do I. pracovní kategorie a jen výjimečně zaskakoval u pánvařů. Zaskakoval za členy osádky, kteří byli v pracovní neschopnosti, ale vždy se to dělalo tak, aby se jednalo o dobu kratší než půl měsíc.

[15] Svědkyně A.P., která pracovala na úseku důchodového oddělení a sepisovala se zaměstnanci žádosti o důchod, uvedla, že když se zaměstnanec dostavil za účetní se žádostí o potvrzení zaměstnání v pracovní kategorii, tato nejdříve překontrolovala evidenční listy a v případě rozporů bylo doporučeno zaměstnanci, aby zašel na provoz a obstaral si svědky, kteří se vyjádří k jeho pracovní činnosti. Další jednání probíhalo na ekonomickém úseku daného provozu, kde měli znalosti o zařazení činností do pracovních kategorií a na základě jejich potvrzení se šlo do mzdových listů. Personální oddělení ověřilo věrohodnost svědků a na základě toho se vypsál tiskopis 126.

[16] Z dávkového spisu (správní spis žalované) svědka O.S. zjištěno, že žalovaná mu vykazuje od roku 1954 do roku 1991 dobu zaměstnání v I. pracovní kategorii, kromě 212 dnů v roce 1976 (III. prac. ktg), Z dávkového spisu svědka R.F., že žalovaná vykazuje svědkovi dobu zaměstnání v I. prac. kategorii od roku 1960 do 31.12.1992.

[17] Dále soud zjistil z „absenčních karet“ předložených zaměstnavatelem žalobce za roky 1975 a násl., kde jsou vykázány jednotlivé dny každého měsíce, že v roce 1975 má zaznamenáno 181 dní v zařazení pánvař H 211-18, v roce 1976 92 dnů v I. prac. ktg číselně označeno H 111-02 a 274 dnů ve II. prac. ktg číselně označeno H 211-18, v r. 1977 184 dní v I. prac. ktg H 111-02, 182 dní ve II. prac. ktg H 211-18, v roce 1978 má vykázáno 59 dnů v H 111-18 pánvař, v roce 1979 v 11 01 02 IA 307 dnů a 58 dnů ve II prac ktg pod číselným znakem 13 01 03 II, v roce 1980 je celý rok vykázán v 11 01 02 I jako hutník vysokopecář, v roce 1981 zaznamenáno 274 dnů v 11 01 IA a 91 dnů ve 13 01 03 II, v roce 1982 335 dnů v 11 01 02 IA a 30 dnů v 13 01 04 II,

v roce 1983 122 dnů v 66 26 18 II, zbytek v 11 01 02 IA,

v roce 1984 je celý rok vykazován ve 11 01 02 IA,
v roce 1985 163 dnů ve II. prac. ktg číselně označeno 66 26 18 II atd.
Údaje se shodují s údaji na evidenčních listech.

[18] Soud vyhodnotil důkazy provedené při ústních jednání jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a v kontextu s obsahem správního spisu a žalobci nepřisvědčil, že má v I. pracovní kategorii odpracováno jako hutník vysokopecář alespoň 16 let. Tak jak výše uvedeno, doba pojištění (dříve zaměstnání) je prokazována evidenčními listy důchodového pojištění (zabezpečení), které každý rok žalobce podepisoval, a z těchto evidenčních listů je seznatelné, že žalobce v I. pracovní kategorii odpracoval 4.923 dnů. Správnost těchto údajů dle soudu je podporována „absenčními kartami“ z let 1975 až 1991 a částečně i svědeckými výpověďmi svědků O.S. a R.F.. Ke konkrétnímu výkonu pracovní činnosti žalobce byli slyšeni dva jmenovaní svědci, bývalí mistři žalobce. Svědek R.F. uvedl, že mistroval žalobci od roku 1985, po té, co byla provedena generální oprava a došlo k reorganizaci osádek a žalobce u něj vždy pracoval v základní osádce u pece na pozici struskaře, taviče a pomocného taviče. Ve shodě s tím svědčí zápis v absenční kartě a potažmo i v evidenčním listě, když v absenční kartě je pro rok 1985 uvedeno, že žalobce 163 dnů byl zařazen ve II. pracovní kategorii, konkrétně v činnosti 66 26 18 II, což jak je uvedeno v odst. [9] tohoto rozsudku je „provozní údržba a seřizování výrobního zařízení ve výrobě základních hutních výrobků (hutní agregáty, jeřáby, lisy, kabelové rozvody apod.)“, rovněž ve shodě s údaji vykazovanými na původních evidenčních listech, kdy žalobci žalovaná od roku 1985 (výjma 163 dnů ve II. prac. ktg) vykazuje dále již jen I.A prac. kategorii – hutník vysokopecář. Pokud se týká výpovědi druhého svědka, O.S., tento mistroval žalobci v době nástupu žalobce do Třineckých železáren v roce 1975 a dále snad 4 až 5 let. Svědek nejdříve vypověděl, že když nastoupil nový pracovník, tak začínal nejdříve na pomocných pracech, a to asi po dobu jednoho roku a teprve potom pracoval jako struskař a u pece. Soud tuto část svědecké výpovědi vyhodnotil jako věrohodnou a nezpochybnil ji, neboť má za to, že z logiky věci žádný nový pracovník, který není vyučen v oboru a nikdy tuto činnost nevykonával, nebude ihned zařazen na pozice nejodpovědnější, zvláště v tak náročném zaměstnání jako je obsluha u vysokých pecí. V této souvislosti soud odkazuje na odst. [9 a 10] tohoto rozsudku, ze kterého vyplývá, že v I. pracovní kategorii byla zařazena pouze činnost „hutník vysokopecář (11 01 01/1) - práce odlévačů surového železa na licím poli u vysokých pecí a práce tavičů a struskařů u vysokých pecí (11 01 02/1)“. Veškeré další činnosti, byť vykonávané na stejném pracovišti, byly zařazeny do II. pracovní kategorie (13 01 01/2) – dělník vysokých pecí. Později prokazovaná doba výkonu činnosti v I.A pracovní kategorii tiskopisem 126 „Příloha k žádosti o důchod“ ze dne 12.9.2003, kde zaměstnavatel pro žalovanou opravil předložené údaje vykázané na evidenčních listech a nově prokázal další dobu zaměstnání v I. prac. kategorii v rozsahu 1.189 dní, soud zpochybnil. Tento doklad byl vystaven zaměstnavatelem na základě svědeckých výpovědí stejných svědků, O.S. a R.F. Při vyhodnocení pravděpodobnosti správnosti údajů o době zaměstnání v posuzované době soud přisvědčil údajům vykazovaným v evidenčních listech kromě již výše uvedeného i z následujícího důvodu. Oba slyšení svědci popsali postup a způsob vykazování výkonu činnosti za každou směnu a pak v úhrnu za celý měsíc než se evidence předložila mzdové účtárně. Oba

uvedli, že mistr vždy na konci směny do směnovnice vepsal konkrétní osoby, kteří směnu vykonali včetně konkrétní pozice, na které pracovali a počet hodin. Takto se evidoval každý den a na konci měsíce se to předkládalo mzdové účtárně. Jestliže mzdová účtárna vycházela z údajů předkládaných mistry, pak soud vůbec nemá pochybnost o správnosti údajů vykázaných v „absenčních kartách“ se kterými zcela korespondují údaje na evidenčních listech. Naopak při vystavení tiskopisu 126 se vycházelo jen prohlášení dvou svědků, přičemž jeden z nich u soudu vypověděl, že tak asi rok po nástupu každý nový pracovník vykonával jen práce pomocné a teprve poté byl zařazován na pozici struskaře apod. Dle názoru soudu toto zcela zpochybňuje pozdější tvrzení, že žalobce od svého nástupu (4.7.1975) ihned pracoval v I. A kategorii. Soud tak dospěl k závěru, že není důvod zpochybňovat údaje vykázané na původních evidenčních listech.

[19] Soud nevyhověl návrhu žalobce o výslech dalších svědků: A.K. a K.D. z důvodu dostatečně zjištěného stavu věci z dosud provedených důkazů.

[20] Po provedeném řízení a dokazování dospěl soud k závěru, žalovaná rozhodla na základě dostatečně a objektivně zjištěném skutkovém stavu. Soud nezpochybnil údaje vykázané v evidenčních listech důchodového pojištění. Tyto zcela korespondující se záznamy v absenčních kartách. Zcela věrohodné jsou i výpovědi svědků ohledně doby výkonu činností v roce 1985 a násl. a činnosti v roce 1975 (od 4.7.1975) a 1976 (viz odstavec [13 a 14] tohoto rozsudku). Soud nepřisvědčil svědeckým výpovědím v tom, že žalobce nikdy nepracoval ve II. prac. kategorii v takovém rozsahu (více než polovina pracovní doby), aby se mu tato kategorie vykazovala pro účely důchodového pojištění. Minimálně při úvaze, tak jak již uvedeno v odst. [18] tohoto rozsudku, že každý nový pracovník, žalobce nevyjímaje, první rok po nástupu na pracoviště, vykonával jen pomocné práce, a s odkazem na rezortní seznam, že jen některá zaměstnání byla zařazena do I. pracovní kategorie buď jednoho pracoviště, pak žalobce nemohl získat alespoň 5.840 dní, což představuje 16 let. Soud jen pro úplnost konstatuje, že při přezkoumávání zákonnosti napadeného rozhodnutí nemůže soud překročit rámec řízení, který je dán žádostí plus výrokem správního rozhodnutí; v dané věci tedy prokazování 16 let zaměstnání v I. pracovní kategorii.

[21] Po posouzení věci a zhodnocení výše uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že podané žalobě nelze vyhovět. Hodnocení provedených důkazů žalovanou, má oporu v provedených důkazech, které byly žalovanou správně hodnoceny jednotlivě i v jejich souhrnu.

[22] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v plat. znění). Nebyla přiznána ani náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť buď v řízení o kasační stížnost žalobce byl úspěšný, je nutno vycházet při úvaze o přiznání náhrady nákladů řízení z výsledku celého řízení, a v tom byl žalobce neúspěšný.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě, dne 31. října 2012

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně